

per aspera ad astra

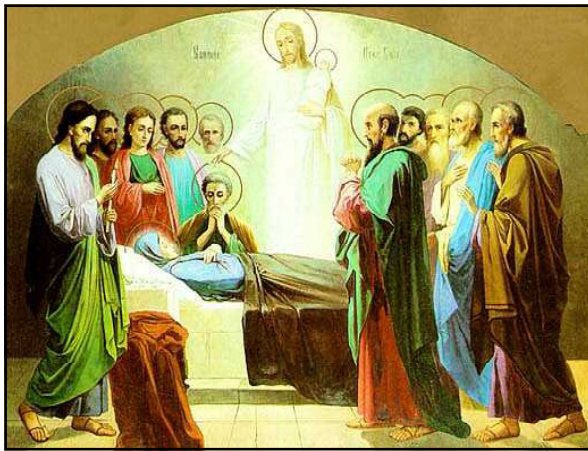
Світло правди

Газета розповсюджується **безкоштовно**

«Світло правди» №16(90) серпень 2009 видання Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ

28 серпня - Успіння Пресвятої Богородиці

Наш церковний рік не тільки багатий на різні Богородичні празники, але він також ними починається і завершується. Його відкриває празник Різдва Пресвятої Богородиці, а завершує її славне Успіння, що в наших літургійних книгах має таку величну назву: "Успіння Пресвятої Славної Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії".

День смерті Пресвятої Богородиці називається в нашій Церкві Успінням, бо її тіло після смерті не зазнало тління, але одразу з душею було взяте до неба. Не маємо історичних даних, як довго Божа Мати ще перебувала на землі після Христового Вознесіння, ані коли, де і як Вона померла, бо про це у Євангелії нічого не згадано. Основу празника Успіння творять священна традиція Церкви від апостольських часів, апокрифічні книги, постійна віра Церкви та однозгідна думка Святих Отців і Вчителів Церкви першого тисячоліття християнства. Празник Успіння належить до найстарших Богородичних празників. Він почався в Єрусалимі невдовзі після Собору в Єфезі (431 р.). Первісне святкування пам'яті Успіння під впливом Єфеського Собору наголошувало радше привілей її

Богоматеринства і тому звалося "Свято Марії-Богоматері". В одній з похвальних бесід на честь Преп. Теодосія Великого (+529) говориться, що палестинські монахи щорічно з великим торжеством святкували 15 серпня "Пам'ять Богоматері", це є пам'ять її Успіння. В Сирії в 5 ст. цей празник мав назву "Пам'ять Блаженної".

У 6 ст. цей празник отримує свою теперішню назву: "Успіння Пресвятої Богородиці". В перших віках не всі Церкви Сходу святкували Успіння в тому самому часі. Олександрійський патріарх Теодосій (+567) приписав святкувати Успіння 6 січня, а празник її Внебовзяття - 9 серпня. Єфіопська Церква і сьогодні 6 січня відзначає "Успіння тіла нашої Чистої, Святої, Славної Богородиці Діви Марії", а 9 серпня - "Вознесіння тіла нашої Діви Марії, Богородиці на небо". Вірмени святкують Успіння в неділю між 12 і 18 серпня. Інші Церкви святкували його 31 серпня. Цісар Маврикій (582-602) поширив свято Успіння на цілу візантійську державу і наказав святкувати його 15 серпня, бо того дня він здобув перемогу над персами.

*З книги о.Юліана Катрія
«Пізнай свій обряд»*

ВІТАЄМО

читачів нашої газети із 18-ою річницею Незалежності України. Нехай кожен з нас радіє і пишається тим, що його Батьківщина - УКРАЇНА, а Господь дарує їй довгі і щасливі роки!

Якщо у вас є цікава інформація, з якою ви хотіли б поділитися з іншими читачами, то заходьте до нас у редакцію або пишть на e-mail:

svitlopravdy@il.if.ua

Дізнавайтеся цікаві новини із сайту молодіжної комісії за адресою:

www.mkugkc.if.ua

Ми дякуємо друкарні "Місто НВ" за безкоштовний друк даного номеру газети.

**ДРУКАРНЯ
МІСТО НВ**

м. Івано-Франківськ,
вул. Незалежності, 53
тел. (0342) 55-94-93

Про молодіжний християнський табір «Сарепта» читайте на стор. 2

Однією з актуальних проблем сучасності є викривлене розуміння любові між чоловіком і жінкою... стор. 3

Ознайомтеся з повчальними історіями для душі на стор. 4

Про молодіжний табір «Сарепта»

З 27 липня по 2 серпня 2009 року Божого під керівництвом Патріаршої комісії у справах молоді УГКЦ та при особливому сприянні Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії з нагоди Року християнського покликання та 20-ої річниці виходу з

конкурсами, іграми, розпалюванням ватри та закінчувалася молитвою. Молодь мала змогу приймати участь у Святій Літургії та молебнях. Протягом дня кожна Єпархія представляла свою духовну програму і працювали у групах за темами: "Дошлюбні

підпілля Української Греко-Католицької Церкви був організований молодіжний літній табір "Сарепта", який розташувався у лісовій смузі на території монастиря у м. Яремче.

Духовний молодіжний табір проводився з метою допомогти молоді усвідомити суть і сенс покликання людини до життя, віри і святості та глибше усвідомити дар християнського покликання, активно працювати над власною християнською формацією через спілкування між ровесниками з різних регіонів України та активного відпочинку.

Від Івано-Франківської єпархії у таборі брала участь молодь в кількості 20 осіб з міського Центру дозвілля дітей та юнацтва за місцем проживання, який тісно співпрацює з Молодіжною комісією Івано-Франківської єпархії УГКЦ. Молоді люди мали змогу поділитися досвідом роботи молоді в різних аспектах суспільного та громадського життя.

Для учасників молодіжного табору були розроблені певні правила поведінки у наметовому містечку та духовна програма, за якою молодіжна група від кожної єпархії мала змогу поділитися досвідом роботи на місцях. Щоденна програма була насичена цікавими духовними лекціями,

відносини", "Дар життя", "Гроші та слова - добро чи зло".

Молодь з міського Центру дозвілля Оксана Сливка, Оксана Микицей, Дмитро Майданський та танцювальна група клубу "Юність" запропонували учасникам табору свою духовну релігійну програму на слова і музику наших місцевих авторів, а також розповіли про відділи Єпархіального управління УГКЦ.

В день св. Володимира на річці проведено обряд омивання і відречення від гріхів подібно, як на Святій Тайні Хрещення. Також молодь мала цікаву зустріч з колишнім головою Патріаршої комісії у справах молоді, а тепер єпископом-помічником Київської Архиепархії Кир Йосифом Мілянком.

Серед заходів, які пройшли в часі табору були ще такі: 31.08.09 р.Б. була проведена екскурсійно-оглядова програма містом Яремче, а також монастирів і церков, які розміщені на прилеглий території; 31.07 та 01.08 - з нагоди свята пророка Іллі учасники провели прощу до монастиря Святого Іллі у с. Дора та взяли участь у Божественній Літургії.

Христина МИКИЦЕЙ

методист міського Центру дозвілля дітей та юнацтва за місцем проживання

19 серпня - Преображення Господнє

Святкування цього празника сягає IV ст. В цьому часі св. Олена, мати цесаря Костянтина Великого, збудувала храм на горі Тавор у честь Господнього Преображення. Від VI ст. цей празник урочисто святкується у Східній Церкві під назвою "Господнього Преображення". В Західній Сирії у VIII столітті він називався "Празником Тавору".

Колись празник Преображення святкувалося в місяці лютому. Однак тому, що це радісне свято, звичайно, випадало у часі Великого Посту, а це було незгідне з духом посту й покути, то його перенесено на день 19 серпня. Чому якраз на цей день? Історик Євсевій і св. Іван Дамаскин є тієї думки, що Господнє Преображення відбулося 40 днів перед Христовою смертю. Тож св. Церква йдучи за цією думкою, перенесла цей празник з місяця лютого на 19 серпня тому, бо 40 днів пізніше, 27 вересня, випадає празник Воздвиження Чесного Хреста - пам'ять Христових мук і смерті.

Празник Преображення належить до 12 великих свят нашої Церкви. Він має один день передсвяття і сім днів посвяття. Стихири й канони празника уклали св. Іван Дамаскин і св. Косма Маюмський. Цей празник припадає у тому часі, коли досягають плоди землі. І від найдавніших часів у Східній Церкві того дня на подяку Богові буває благословення першоплодів. Цей звичай перейняла християнська Церква від Старого Завіту, який приписував приносити першоплоди до Господнього Храму. Звичай благословити в церкві плоди вже приписують Апостольські правила з кінця III ст.

www.ugcc.org.ua

Любов... Кожна людина протягом свого життя зустрічається і задумується над цим складним і неоднозначним почуттям. Кожен прагне любові, але не кожен може сказати, що це таке. Можна виділити різні види любові: любов до Бога і Бога до нас, любов до батьківщини, до батьків, до ближніх, "любов заради любові" як принцип життя практикуючого християнина.

Однією з актуальних проблем сучасності є викривлене розуміння любові між чоловіком і жінкою. Нинішній світ пропонує дещо неправильне розуміння любові, яка наче створена для

вірити в іншу людину, мати довір'я до неї, вірити в її приховані сили. Любити - це бути готовим страждати, вмерти для себе, щоб жити для іншого. Любити - це відкритися безмежній любові, це дозволити любити себе і бути прозорим для цієї любові, що приходить завжди вчасно.

Любити - це передусім віддати себе іншому. Щоб справді любити, треба вміти зректися самого себе. Ти любиш тільки тоді, коли віддаєш самого себе.

Де в подружній парі нема жертвності, там нема любові. Їх любов мертва. Жертва в подружжі - це значить, що

Любов... Що це?

задоволення нашого егоїзму. Світ спотворює розуміння любові, примушуючи її служити задоволенню власних потреб.

Усе в людей говорить про любов, усе волає про любов, оспівує любов, радіє і плаче з любові. В ім'я любові люди працюють, терплять усе життя, обнімаються чи

б'ються, дають життя або вбивають. Історія людства - це вражаючі шукання любові, сповнене чудовими успіхами та жахливими падіннями. Найглибшим прагненням і стремлінням людського серця є любити самому і щоб його любили, бо суттю існування людини є любов у повному розумінні цього слова: вона створена любов'ю і для любові, і не може розвиватися поза нею.

Що означає слово "любити"? Любити - це всіма своїми силами хотіти щастя для іншого, навіть більше ніж для себе, і все робити, щоб кохана людина росла, розвивалася і розквітала стаючи щодня людиною, якою має бути, а не тою, якою ти хочеш зробити її за планом своїх мрій. Любити - це віддаватись іншому, навіть якщо він, на хвилину, відмовляється; це віддаватись не рахуючись з тим, що інший дає тобі; це дорого платити і ніколи не вимагати повернення боргів; це - і в цьому найвища любов - прощати, коли кохана людина, залишає тебе, намагаючись дати іншим те, що тобі обіцяла. Любити - це

чоловік вже не думає лише про себе, а жінка - лише про себе. Християнське подружжя, це жити для своєї жінки, це жити для свого чоловіка, а в цьому є щастя.

Отже, справжня любов повинна бути жертвною. Вона, як кожна істинна любов,

передбачає щире бажання зробити коханого щасливим. Подружжя - це найтісніший і найінтимніший з усіх земних зв'язків, в якому більше, ніж в інших, людина повністю віддає себе іншій без будь-яких заощаджень. Подружжя - це чудове єднання двох в любові і через любов.

Любов - це неоціненний і незбагнений скарб, знайти який - нелегка справа. Любити означає брати участь усім своїм еством у радості чи горі ближнього. Той, хто любить, відкриває в собі безмежні можливості розради і співчуття. Любов вимагає забути про себе, вимагає довіри, що сяє, але не осліплює, вимагає цілковитої самовіддачі. Тільки тоді, коли подруги будуть намагатися жити для іншого, вони зможуть відчувати радість подружнього життя. Але це можливо і легше досягти тоді, коли цього будуть прагнути двох.

д-н Ярослав та Оля РОЖАКИ

Оголошення!

Молодіжна комісія спільно з Паломницьким центром Івано-Франківської єпархії УГКЦ запрошує молодих людей віком від 17 до 35 років на щорічні зустрічі європейської молоді ТЕЗЕ, які цього року пройдуть у м.Печ (Угорщина) з 22.10. по 26.10.2009 р.Б. та у м.Познань (Польща) з 28.12.2009. по 3.01.2010 р.Б.

Якщо ви бажаєте зустрітися із молодими людьми з цілої Європи, молитися з ними у спільному наміренні, то просимо звертатися у Паломницький центр Івано-Франківської єпархії УГКЦ за адресою:

м.Івано-Франківськ,
вул. Гарбарська 20.

За детальнішою інформацією звертайтеся за телефонами:
8 03422 47375

8 0342 731746

8 094 9224746

До уваги жертводавців!

Змінено банківські реквізити

Поширюючи Слово Боже серед молодих людей, бажаємо знайти жертводавців, які б посприяли у виданні наступних випусків газети.

Наш розрахунковий рахунок № 26006340312671 МФО 325019 код 25789939 Укрсоцбанк

Отримати газету можна за адресою: м.Івано-Франківськ, вул. Гарбарська, 20.

Довідки по телефону: 8 03422 47375; 8 03422 731746; 80949224746

Історії для душі

Урок

Стало відомо, що дитина збрехала. Поблажливий сучасний батько знав, що не брехня важить, а моральне поняття брехні.

Перервав свою працю і сів поруч із сином, аби простими словами пояснити йому, чому завжди потрібно говорити правду, без огляду на наслідки, які з цього будуть.

Задзвонив телефон. Син, бажаючи повернути батькову прихильність, сказав:

- Я підніму слухавку!
Побіг до телефону. За хвилику повернувся:

- Це страховий агент, татусю.
- Якраз у цій хвилині? Скажи йому, що мене нема вдома.

Як легко дати фальшиве свідчення!

Учитель

Відомий майстер-лучник зорганізував змагання серед своїх учнів, щоб оцінити рівень їхньої підготовки. Якогось дня на одному з дерев, що росли в кінці галявини, він поставив дерев'яний диск із червоним кружальцем посередині. Далеко на другому кінці галявини провели лінію, за якою стали учасники змагань.

Один хлопець сміливо виступив перший, бажаючи показати свою відвагу. Міцно стиснув лук і стрілу, потім став у позицію, готовий до пострілу.

-Учителю, чи можна мені стріляти? - запитав він.

Учитель, який уважно дивився на нього, спитав:

-Чи бачиш оті великі дерева, що нас оточують?

-Так, учителю, чудово бачу їх довкола галявини.

-Добре, - сказав майстер, - іди до решти, оскільки ти ще не готовий.

Здивований учень поклав лук і приєднався до товаришів.

Наперед виступив другий учасник. Узав лук, стрілу й уважно вимірів. Майстер став побіч лучника і запитав його:

-Чи бачиш мене?

-Так, учителю, я бачу вас. Ви стоїте поруч зі мною.

-Повернися до своїх товаришів і сядь із ними, - знову промовив учитель. -Ти ніколи не зможеш влучити у диск!

Всі учасники один за другим, брали луки і готувалися випустити стріли, та кожного разу вчитель ставив їм питання і вислуховував відповідь. І повертав їх на місце. Зібравшись до купи, вони стали перешіптуватись від здивування. Жоден із них не випустив бодай одної стріли.

Тоді вийшов наймолодший з учнів і мовчки став збоку. Натягнув лук, а далі завмер, поглядом втупившись перед собою.

-Чи бачиш птахів, що летять над лісом? - спитав учитель.

-Ні, не бачу їх.

-Чи бачиш дерево, на якому висить щит?

-Ні, вчителю, я його не бачу.
-А може, бачиш хоча би щит?
-Ні, вчителю, не бачу його.

З громади учнів почувся сміх. Як цей хлопчина влучить у щит, якщо не може його вирізати посеред галявини? Проте вчитель вгамував їх і спокійно спитав хлопця:

- То скажи мені, що ти бачиш?

- Бачу червоне кружальце, - відповів хлопчина.

- Чудово, - ствердив учитель. -Можеш стріляти.

Стріла зі свистом прошила повітря і, здригаючись, зупинилася посередині червоного кружальця, намальованого на дерев'яному щиті.

З книги Бруно Ферреро "Політ сокола"

Оголошення!

Паломницький центр і Молодіжна комісія Івано-Франківської єпархії УГКЦ з **22.10 по 07.11.2009** організують поїздку по святих місцях Європи: Люрд (Франція), Фатіма (Португалія). Здійснивши це паломництво, ви зможете отримати безліч чудових вражень від побаченого. Якщо Ви бажаєте побувати у цих святих місцях, просимо звертатися у Паломницький центр Івано-Франківської єпархії УГКЦ за адресою:

м. Івано-Франківськ,
вул.Гарбарська, 20.

Тел.8-03422- 4-73-75, 73-17-46,
8-094-922-47-46

e-mail: svitlo_pravdy@il.if.ua

«Світло правди» - видання Молодіжної Комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ
наша адреса: УКРАЇНА, 76019, м. Івано-Франківськ
вул. Гарбарська, 20 тел. 73-17-46 тел/факс 4-73-75
тел. моб. 8-094-922-47-46
розрахунковий рахунок № 26006340312671
МФО 325019 код 25789939 Укрсоцбанк
e-mail: svitlo_pravdy@il.if.ua
www.mkugkc.if.ua

Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст.

За достовірність інформації відповідає її автор
Тираж 2000 примірників

Голова Молодіжної Комісії - о.Віталій Дем'янець
Заступник голови Молодіжної Комісії - о.Іван Сас
Редактор - Михайло Віхоть